

РЕШЕНИЕ

№ 319

гр. Варна, 11.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 3 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Катя Г. Савова

при участието на секретаря Пламена Ст. Стоянова
като разгледа докладваното от Катя Г. Савова Административно наказателно дело № 20233110202331 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН и е образувано по жалба на "МОТО ТРАНС 2004"ЕООД, ЕИК: 201424491, със седалище и адрес на управление: гр. Шумен, кв. "Дивдядово", ул. "Иван Кръстев Ивански" №2А, представлявано от Б. С. Ч., чрез проц. представител – адв. Т. Я. от ШАК против Електронен фиш № 8504401682, издаден от Агенция "Пътна инфраструктура" при МРРБ – София, с който на въззивника за нарушение по чл. 102, ал. 2 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, на основание чл. 179, ал. 3б вр. чл. 187а ал. 2, т. 3 от същия закон е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лева.

Въззивникът намира атакувания ел. фиш за незаконосъобразен и претендира неговата отмяна, като излага пространствени аргументи в тази насока. Сочи на допуснати съществени процесуални нарушения при издаването на обжалвания ел. фиш. Счита, че за вмененото му нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП не е предвидена възможност за издаване на електронен фиш, а следва да се прилага общата процедура на ЗАНН и да се издаде АУАН. В с. з. въззивникът не се явява и не се представлява, като писмено становище постъпило преди с.з. са изразени допълнителни аргументи за незаконосъобразността на обжалвания акт, чрез проц. представител сочи неспазването на предвидените в чл. 34 от ЗАНН срокове за издаването

му.Претендират разноси по делото.

Въззиваемата страна – Агенция "Пътна инфраструктура", чрез процесуален представител, който участва и в с. з., оспорват жалбата. Молят обжалваното НП да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

РП – Варна, редовно уведомени за с. з. не изпращат представител за участие в делото.

Съдът, след преценка на събраните по делото гласни и писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 08.01.2021 г. в 13, 49 часа с устройство № 10171 - елемент от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП, намиращо се на път А - 5, км. 6 + 683, с посока нарастващ километър, в Община Варна, включен в обхвата на платената пътна мрежа, било установено /заснето/ нарушение с ППС – товарен автомобил „РЕНО К“ с рег. № СВ 1450 РВ, с технически допустима максимална маса 48 000, брой оси 4, екологична категория ЕВРО 6D, за което изцяло не била заплатена пътна такса по чл. 10, ал. 1, т.2 от Закона за пътищата /ЗП/ според категорията на ППС, тъй като за посоченото ППС нямало валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването.

На 08.01.2021 г. е било установено процесното нарушение, през 2023г. е бил издаден обжалвания електронен фиш № 8504401682, който бил връчен на въззивника също през 2023 г.

Горната фактическа обстановка съдът приема за установена въз основа на писмените доказателства, приложени към АНП и допълнително представени от АНО, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, които преценени в своята съвкупност не налагат различни фактически изводи.

Съдът, въз основа императивно вмененото задължение за цялостна проверка на издадения акт по отношение законосъобразността, обосноваността и справедливостта на наказателното постановление направи следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срок срещу подлежащ на атакуване електронен фиш и от лице, което има право на жалба.

Разгледана по същество, жалбата е основателна, поради следните

съображения:

На първо място съдът ще отбележи, че по разбиране на настоящият съдебен състав за вмененото на въззивника нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП не е предвидена възможност за издаване на електронен фиш. В разпоредбата на чл. 189ж ал. 1 от ЗДвП е предвидено, че електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение може да се издава само при нарушение по чл. 179, ал. 3, установено и заснето от електронната система по чл. 167а ал. 3. Това идва да рече, че за нарушения, извън това по чл. 179, ал. 3 от ЗДвП не може да се издава ел. фиш, т. е., че законодателят действително е предвидил възможност да се издава електронен фиш само и единствено за нарушения по чл. 179, ал. 3 от ЗДвП. Вярно е, че в редица разпоредби на същия закон се съдържа противоречие на това правило. /така например в чл. 167а ал. 4 или чл. 189ж ал. 7 от ЗДвП/. Дали това е пропуск на законодателя съдът не може да гадае, но така или иначе нормата на чл. 189ж ал. 1 от ЗДвП е безкрайно ясна, същата е санкционна и не може да се тълкува разширително. При буквално тълкуване на разпоредбата на чл. 189ж ал. 1 от ЗДвП следва, че не може да бъде издаван електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП. Санкционните норми на чл. 179, ал. 3 и на чл. 179, ал. 3б от закона са различни – те са с различен субект и с различно съдържание. Нормата на чл. чл. 179, ал. 3 от ЗДвП е със субект водач на ППС, за което е длъжима, но не е заплатена таксата по чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, а санкционната норма на чл. 179, ал. 3б от ЗДвП е със субект собственик на ППС от категорията по чл. 10б ал. 3 от ЗП, за което изцяло или частично не е заплатена длъжимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП. В нормата на чл. 167а ал. 2, т. 2 от ЗДвП е предвидена възможност за установяване на нарушенията по чл. 179, ал. 3 - 3в използват технически средства или системи. В т. 8 на същата разпоредба е предвидено правомощие на определени от Председателя на УС на А"ПИ" длъжностни лица да връчват електронни фишове за нарушения по 3 чл. 179, ал. 3 - 3в. Но никъде в закона не е предвидена възможност за издаване на ел. фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, каквото е процесното. Процедурата, уредена в чл. 189е обхваща и деянията, които се наказват по реда на чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, но само когато за нарушението е съставен акт за установяване на административно нарушение,

какъвто не е настоящия случай. Същото становище е застъпено вече и в Решение № 1448/30.10.2023 г. на Административен съд – Варна, постановено по КНАХД № 2071/2023 г.

Същото е прието и в Решение № 190 от 08.01.2024 г. по адм. дело № 9916/2023 г. на Административен съд – София – град, XXII касационен състав и в Решение № 168 от 08.01.2024 г. по адм. дело № 10495/2023 г. на Административен съд – София град, XXVIII касационен състав, съгласно които за да бъде издаден електронен фиш за процесното нарушение на нормата на чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, това трябва да е предвидено в закон. Доколкото в разпоредбата на чл. 189ж ал. 1 изр. първо от ЗДвП не е предвидена възможност за издаване на електронен фиш за процесното нарушение и липсва друга законова норма, която изрично да предвижда тази възможност, то в случая е следвало да бъде съставен АУАН, а в последствие да бъде издадено НП, а не да се издава електронен фиш. Пак там се разсъждава, че за да се приеме, че такава възможност е предвидена с чл. 189ж ал. 7 от ЗДвП следва по тълкувателен път да се изведе възможност за съставяне на електронен фиш, което е недопустимо при ангажиране на административно - наказателната отговорност на дадено лице, както вече бе споменато по - горе. Изложеното се отнася и за разпоредбите на чл. 167а, ал. 4 от ЗДвП, чл. 187а, ал. 4 от ЗДвП, чл. 167а, ал. 2, т. 8 от ЗДвП и чл. 167а, ал. 4 от ЗДвП, тъй като с тези норми изрично не е предвидено издаването на електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП и не се конкретизира електронния фиш и АУАН за кое от нарушенията се отнасят. Заклучава се, че след като цели административно - наказателна репресия законодателят следва да бъде ясен, конкретен и точен при създаването на правните норми.

Изложеното до тук сочи, че в случая липсва изрична законова разпоредба предвиждаща възможността да бъде съставен електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП.

На следващо място, настоящия съдебен състав счита, че в производството по издаване на ел. фиш са приложими сроковете по чл. 34 от ЗАНН. Това е така, защото:

С изменението на ЗДвП /обн. ДВ бр. 105 от 2018 г. / и създаването на новите разпоредби на чл. 189ж от ЗДвП бе въведена възможност за

установяване на някои видове административни нарушения по този закон и ангажиране на административно - наказателна отговорност за тях по опростена процедура, която се основава на установяване и заснемане от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата - чрез издаването на електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител. Същевременно според т. 1 от Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 г. по тълкувателно дело № 1/2014 г. на Общото събрание на съдиите от Наказателна колегия на Върховния касационен съд и Общото събрание на съдиите от Втора колегия на Върховния административен съд, сроковете по чл. 34 от ЗАНН са давностни и с тяхното изтичане се погасява възможността да бъдат реализирани правомощията на административно - наказващия орган. За тези срокове съдът следи служебно. Нормата на чл. 1 от ЗАНН въвежда субсидиарна приложимост на разпоредбите на този общ закон относно реда за установяване на административните нарушения, за налагане и изпълнение на административните наказания, във всеки случай, когато липсва друга специална уредба. При липса на специална правна уредба относно сроковете за образуване, съответно за приключване на процедурата по ангажиране отговорността на нарушителя и предвид разпоредбата на чл. 1 от ЗАНН, сроковете по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН са приложими и в производствата по издаването на електронен фиш. Макар законово регламентираните изисквания за форма, съдържание и процедура за съставяне на актовете за установяване на административни нарушения и за издаването на наказателни постановления да са неприложими по отношение на електронните фишове за налагане на глоба за нарушения, установени с автоматизирани технически средства или системи, сроковете по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН следва да бъдат прилагани в производствата по чл. 189, ал. 4 и сл. от ЗДвП, доколкото електронният фиш по своето правно действие представлява акт едновременно с установителни /като АУАН/ и със санкционни /като НП/ функции. На първо място, предвид целената от законодателя бързина и оперативност на производството, следва да се приеме, че електронният фиш следва да се издаде в тримесечен срок от откриване на нарушителя. След изтичане на този срок тази възможност се преклудира, поради изтичане на определения в чл. 34, ал. 1 от ЗАНН давностен срок. Освен това, нормата на чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, която регламентира давностни срокове, следва да се прилага еднакво

за всички лица. Противното би означавало да се даде неограничено правомощие на АНО за времево издаване на електронните фишове, в което няма правна логика. В този смисъл, не може нарушителите, санкционирани с електронен фиш, да бъдат третирано различно спрямо нарушителите, които са санкционирани с наказателно постановление. Стриктното и еднакво прилагане на правилата на административното правораздаване не предоставя възможност срокът за образуване на АНП за едно и също административно нарушение да зависи от начина на установяването му - физически от полицейски служител чрез съставяне на АУАН, или по електронен път чрез издаване на ЕФ, при което в първия случай срокът да е 3-месечен, респективно - 1- годишен, и пропускането му да води до преклудирание на възможността за административно наказване на нарушението, а във втория случая срокът да е минимум 3 години - т. е. до момента на изтичане на давността за преследване на нарушението, което санкционира фишът. Противното тълкуване създава неоправдана асиметрия в правното положение на наказаните лица, което е недопустимо в производство с наказателен по естеството си характер. Приемането за електронния фиш на последици различни от установените за наказателното постановление, би означавало различно третиране на нарушителите, извършили едно и също нарушение, в зависимост единствено от това дали то е заснето с електронната система или констатирано от контролен орган, каквото различно третиране нито е нормативно предвидено, нито е оправдано от гледище на закона. Допълнителен аргумент в тази насока е фактът, че ЕФ се издава в една ускорена процедура и има за цел по-бързо реализиране на административно наказателната отговорност в сравнение с общия случай на АУАН и НП, именно с оглед елиминирането на човешкия фактор в това производство. Ефектът от неприлагането на нормите на чл. 34 от ЗАНН би бил противоположен, тъй като създава възможност за продължително бездействие на администрацията, незастрашено от санкцията за изключване на отговорността на нарушителя. Поради изложеното и при наличната законодателна уредба следва да се приеме, че срокът за издаване на ЕФ е този по чл. 34, ал. 2 от ЗАНН - три месеца от откриване на нарушителя или една година от извършване на нарушението.

Тук следва да се посочи, че липсва необходимостта от посочване на физическия издател на фиша, който единствено обработва записана

информация, т. е. автоматизираността на процедурата, при която програма сама генерира фиша игнорира необходимостта длъжностно лице да се подписва като издател. Вярно е също така, че чл. 189, ал. 4 от ЗДвП не предвижда като реквизит "дата на съставяне" на фиша, а единствено посочване датата на нарушението, което съдът намира за неправилен законодателен подход, тъй като датата на издаването му е важна, доколкото същата има значение за преценка спазването на сроковете по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН. Вероятната причина за липса на реквизит "дата на издаване" в електронния фиш е предвиждането същият да се издава в деня на установяване на нарушението, което обаче не се прави в практиката, а няма и разпоредба в закона, от която да се изведе такова задължение на наказващия орган. Проблемът за приложението на чл. 34 от ЗАНН произтича именно от отсъствието на дата на издаване на електронния фиш в одобрения от министъра на вътрешните работи образец. Процесният електронен фиш е съставен изцяло по този образец, както и всеки друг електронен фиш. В тях няма дата, на която те са съставени. Единствената дата, която се съдържа е датата на нарушението. За да се прецени дали са изтекли давностни срокове, е задължително да бъде установена датата на издаване на електронния фиш, като в случая липсва дата на издаване, която съпоставена с датата на установяване на нарушението, в това число и авторството му – 08.01.2021 г. е видно, че процесния ел. фиш не е издаден в рамките на преклузивния 3 месечен срок по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, считано от заснемане на нарушението, от който момент следва да се счита за открит и нарушителя – собственик на МПС, доколкото в случая няма регистриран ползвател. Нещо повече процесния ел. фиш не е издаден и в рамките на шест месечен срок по ал. 2 на чл. 34 от ЗАНН, считано от съставянето на АУАН /каквото в случая не се съставя/, респ. от установяване на нарушението чрез неговото заснемане. Съгласно цитираната разпоредба в случай на неиздаване на наказателно постановление в шестмесечен срок от съставянето на акта, административно наказателното производство е следвало да се прекрати.

Изтичането на преклузивните срокове по ЗАНН винаги е самостоятелно процесуално основание за отмяна на издаденото НП, респ. ел. фиш дори без да се обсъжда въпроса по същество, макар и в настоящия случай да намира извършеното нарушение и неговия автор за безспорно установени, доколкото безспорно се установява, че за регистрирания час на

нарушението няма подадена тол декларация, предвид липсата на регистриран в системата ползвател на процесното МПС и безспорно установения факт, че въззивникът е негов собственик и за същото няма вписан ползвател.

Така застъпеното становище по никакъв начин не противоречи на приетото в Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г., постановено по тълк. дело № 1/2013 г., където преклузивните срокове по чл. 34 от ЗАНН изобщо не са обсъждани. Така се прие и в Решение № 1779 от 18.12.2023 г. по адм. дело № 2446/2023 г. на Административен съд – Варна.

Поради изложените съображения обжалвания електронен фиш подлежи на отмяна от съда като изцяло незаконосъобразен.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 63д от ЗАНН в тежест на ответната страна следва да бъдат възложени направените от въззивника разноси. Въззивникът претендира и доказва реално извършени разноси в размер на 620.99 лева за договорено и заплатено адвокатско възнаграждение. Възражението на ответната страна за неговата прекомерност се преценява като неоснователно, доколкото договореното и заплатено адвокатско възнаграждение е малко над минимален размер, определен съгласно разпоредбата на чл. 18, ал. 2 вр. чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 63, ал. 1 пр. 3 от ЗАНН,
Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Електронен фиш № 8504401682, издаден от Агенция "Пътна инфраструктура" при МРРБ – София, с който на "МОТО ТРАНС 2004"ЕООД, ЕИК: 201424491, със седалище и адрес на управление: гр. Шумен, кв. "Дивдядово", ул. "Иван Кръстев Ивански" №2А, представлявано от Б. С. Ч. за нарушение по чл. 102, ал. 2 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, на основание чл. 179, ал. 3б вр. чл. 187а ал. 2, т. 3 от същия закон е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лева.

ОСЪЖДА Агенция "Пътна инфраструктура" - София да заплати на "МОТО ТРАНС 2004"ЕООД, ЕИК: 201424491, със седалище и адрес на

управление: гр. Шумен, кв.“Дивдядово“, ул.“Иван Кръстев Ивански“ №2А, представлявано от Б. С. Ч., 620.99 лева /шестстотин и двадесет лева и деветдесет и девет ст./, представляващи направени по делото разноси, на основание чл. 63д ал. 1 от ЗАНН.

Решението подлежи на касационно обжалване, пред Административен съд Варна в 14-дневен срок от съобщаването до страните.

Съдия при Районен съд – Варна: _____